

Spandet

Af Methine Smidt, februar 1905

foto: Jørgen Hanssen

Du lille by, så højt du ligger hist
på bakken med kirken øverst oppe,
det høje, ranke tårn dog først og sidst,
dets minderige, tonedybe klokker.

Vil i mindegemmet leve længe,
og når du siden svundne dage mindes,
kan måske en liden tone trænge
ud af klangen, som derinde findes.

Ringe sammen til et mindestævne,
et møde, fest for gamle venner,
som mindet kan genkalde, nævne
som det, ej så du selv kun kender.

Fantasiens barnedage, drømme,
skikkelser nyfødt i stråleklæder
som fra kildedyb udstrømme
og med dig til stjerne træder.

Kan hænde at ved tanken øjet vædes,
så grebet bli`r du vemodsstemt,
skønt dit hjerte frydes, glædes,
og en stund er hverdagslivet glemt.